

Oppian.
Hal. l. 1.
v. 106.

Male et σαύρον dici Oppianus, qui tanquam diversos pisces appellat, testatur. Forma ejus nisi paulo longior esset, *ovata* dici posset. Cum enim ejus medium corpus latiusculum sit, deinde utroque versus arcatur, donec rostrum ore clauso, atque extrema pars caudae carnea, acuetur. Inferior autem maxima, quae superiore paulo longior est, cum os clauditur, non recta sed oblique fursum excurrit, unde os etiam non in longitudinem, sed in obliquum scissum est, dentibus adeo paucis et minutis munitum, ut edentulum videatur: revera tamen maxillarum pars denticulata est. Est autem ut Scomberi admodum magnum: item oculis, ut in Melanuro. *Branchiae* utrimque quaternae. *Pinnis* natat quatuor, quarum duae majores ad branchias sitae sunt, duae aliae minores in ventre: aliae item duae in dorso eriguntur; prior latior et brevior, in eminentiore dorso: altera paulo inferius arcior, sed longior, nam per dorsum reliquum fere usque etiam ad caudam porrigitur. *Podex* in medio ventre est, a quo alia denique pinna ad caudam usque demittitur. *Cauda* autem bifurca est, similis Acus vulgaris. In medio corpore *lineam* habet a capite ad caudam deductam, multis officulis, ita horri-

dam, ut ferra esse videatur, non rectam quidem, sed media sui parte inflexam et obliquam, in cauda eminentiorem, asperiolemque quam in aliis partibus, quaeque ob id *caudam quadratam* efficiat. Squammis caret, *laevi* tantum cute praeditus. Dorso subcaeruleus, ventre vero et lateribus argenteus est, purpureoque aliquantulum ementitur, ut inde *αἰδοπῖν*, id est, varium forte dixerit Numenius. Trachurus, cujus hic iconem damus, colore fere est albicante, aureis ubique lituris varius. Cauda ex violaceo fere ad caeruleum vergit. Ad pedalem magnitudinem perraro excrescit. Versantur circa littora. Numerosi omnibus anni temporibus seu nassis, quod veteribus apud Oppianum fuetum, seu retibus, quod hodie in usu, capiuntur, ut inde gregales esse conjicias, et Romae *Fricurae* nomine venundantur. Aelianus, equam in utero habentem, si ei cauda Trachuri appendatur; piscis mox liber in mare dimittatur, non multo post abortum pati, prodidit, vere an falso non dicam. Inter durae carnis pisces, a Philotimo censentur, ideo Diocles apud Athenaeum aridos vocavit, nec dissentit experientia, nisi forte externa pinguedine, aut juscule tener aut jurulentus fiat.

Oppian.
Hal. l. 3.

Aelian. H.
A. l. 13. c. 27.

Athen. Di-
pno. l. 7.

Galen. de
Alim. facult.
l. 3. c. 31.

PUNCTVM VI.

De Scombro.

TAB. XXIV.
9. 18. II.

Aldrovand.
de Piscibus
l. 2. c. 53.

Qui Graecis σκῆμβρος, is Latinis Scomber et Scombrus, Horatio *Piscis Iberus*, plerisque nationibus, *Macarel* et *Maquereau* non tam a Graeco μακάριος, quod Scaligero placet, hoc enim nomen iis potius conveniret, qui veteribus Opso-phagis Dii vocantur; quam, leno, quasi, quod verno tempore parvas Alaulas, quas virgines dicunt, subinde subsequi soleant, dicitur. *Corpore* est terete, denso, carnosum, utrimque in acutum desinente, *rostro* scilicet atque corporis extremo, cui cauda annectitur: et si parva magnis comparare licet, Thynno (ut Scholiastes Aristophanis scribit) similis. *Oris* scissura ingens pro corporis por-

tione; *dentes* exigui; *caput* rotundum; inferior maxilla in superiorem recipitur, et clauditur pyxidis modo. *Oculi* magni, aureo colore micantes. *Branchiae* utrimque quaternae: juxta quas pinnae binae, totidemque in ventre. A podice alia est, eique supra posita in dorso similis: quas ordine certisque interval- lis, aliquot aliae pinnulae subsequuntur, quod tamen huic soli proprium non est, sed cum Thynnis, Pelamydibusve commune: alia denique est in dorsi initio aculeis nonnullis horrida.

Cauda in lunatam pinnam degenerat. In ipsis aquis sulphurei coloris est, extra non qui caeteris, (ut Plinius

nus